

1. MUSIKALISKA SYNPKTER

1A. Kristusrop 4 i serie C

Det är bra att man har lagt till "Kristus, förbarma dig", men jag tror att församlingarna nog efterfrågade att få sjunga hela satsen tre gånger och inte Herre/Kristus/Herre i samma sats. Man kunde notera "Herre, förbarma dig" som den står i 2012 års förslag och helt enkelt skriva "Kristus, förbarma dig" och "Herre, förbarma dig" på två rader under notbilden.

1B. Sursom corda i serie C

C-seriens Sursom corda upplevs som haltande och assymetrisk, vilket känns främmande i stilen. Därför anser jag att man måste skriva om den till symmetriska 4*4 takter. Här följer mina förslag, som jag tror med fördel noteras som skilda notbilder, för att skapa större läsvänlighet:

P/L: Upp - lyft e - ra hjär - tan till Gud. *F:* Vi

upp - lyf - ter vå - ra hjär - tan. *P/L:* (Låt oss)

Tack - a Gud___ vår Her - - - re. *F:* Al - le - na

Gud___ är värd vårt tack och lov.

P/L: Öpp - na e - ra hjär - tan för Gud. *F:* Vi

öpp - nar vå - ra hjär - tan. *P/L:* Låt vårt

tack till Gud ström - ma fram. *F:* Li - vets

Gud___ är värd vårt tack och lov.

1C. Lovsången i serie D

Min utgångspunkt är att text och musik hänger ihop, ja att även texten i sig och musiken i sig är skapelser som det är känsligt att peta i. Likväl som att litanian fick stå ganska orörd, eftersom de mustiga beskrivningarna var svåra att modernisera utan att förlora själva själen i kompositionen, anser jag att Lovsången 8 var bättre i sin ursprungsversion.

Den nya versionen är okej, men känslan är att den är lite för strängt tuktad och beskuren och dessutom försvinner tredje versens passage om att Anden berättar för oss vem Gud är.

"Dog på korset, men fick liv och lever än" är den del som blivit bättre, och denna kan infogas i 2012 års förslag utan att göra våld på den ursprungliga versionen.

1D. Benedicamus till serierna C-E

Det speglar inte verkligheten att alla serier skall ha denna äldre form. Ordningen med Lovpsalm som Benedicamus är klart mest använd i Svenska kyrkan och för de församlingar som vill ha Benedicamus finns alla gamla satser kvar i A-serien och en ny i B-serien (med gammal text).

1E. Notation av gregorianik och dess harmonik

Fördelningen av skaftlös notation till liturgens partier och fasta notvärden i församlingssvaren är en god ordning. Liturgen kan vara fri i sin tolkning, medan församlingen måste ha en puls att följa. Den harmoniska dräkt som till stor del består i ett romantiskt färgat språk, är en del av vår tradition och det igenkännande som gör satserna i serie A så betydelsefulla.

Jämför gärna med litanians harmonik, som gör att denna bön har en stark ställning i vår kyrka.

2. TEXTLIGA SYNPKUNKTER

2A Inledningsord 4

Inledningsord 4 är känt sedan länge i familjegudstjänstens kontext. Det är i likhet med ovanstående resonemang om Lovsången 8 ytterst svårt att göra bearbetningar av gamla, välkända böner och i Inledningsord 4 upplever jag bytet av "han" till "Gud" som en snubbeländring. Rytmen i bönen blir rubbad och att upprepa ordet "Gud" signalerar en distans som inte fanns i 1986 års handbok och 2012 års handboksförslag. Redan det faktum att Gud stavas med inledande versal signalerar att det är något annat än en personlig Gud som välkomnar.

Det är mycket bättre att skapa ett helt nytt inledningsord, med Gud som tilltal.

2B Inledningsord 5

Detta inledningsord har en så pass naivistisk formulering och svagt innehåll, att det drar ner helhetsintrycket och värdet av såväl momentet "Inledningsord".

Eftersom inledningsordet ändå får formuleras fritt, finns det ingen anledning att förestava något så pass enkelt. I så fall är det mycket bättre att formulera sådana fraser fritt från hjärtat, vilket i särskilda fall kanske kan vara tillämpligt.

2C. Möt mig nu som den jag är som Kristusrop

”Möt mig nu som den jag är” har utgått i förhållande till 2012 års förslag, vilket jag beklagar.

Serie E får därmed mindre karaktär av visa, kopplingen till Gudstjänstsång blir svagare och den öppnare textliga formuleringen som kännetecknar flertalet parafraseringar av Kyrie i nyskrivna mässserier försvinner. Texten har tydlig koppling till berättelsen om Barthimaios och många kan säkert identifiera sin själs kyrierop med denna lonatext.

Jag föreslår därför att ”Möt mig nu” återförs som ett alternativ till den responsoriala satsen som förvisso också är mycket användbar.

3. SYNPKUNKTER PÅ STRUKTUR OCH REGLERING

3A. Enbart kyrkohandbokens texter regleras

För att lösa problematiken kring regleringen av musiken, föreslår jag att enbart kyrkohandbokens text regleras. Detta gäller såväl gamla som nya formuleringar.

Att musiken trots allt finns noterad i handboken är enbart av praktiska skäl.

Det är värt att understryka att ovanstående även gäller serierna B-E, i den form de kommer att få efter förestående revidering. Det vore orimligt att trettio år av mer nyskapande av mässmusik än någonsin tidigare skulle passera obemärkt i en kyrkohandbok, som måste vara funktionell och till hjälp för så många församlingar som möjligt. Dessutom var genrebreddningen redan aktuell före 1986, men man ansåg då att man inte hade tid att genomföra detta, och kriterierna för handboksarbetet och domkapitelremissen 2009 var inne på samma linje.

Förslaget att enbart texterna skall regleras, bör kombineras med en skrivning om att andra musikserier, däribland ur Gudstjänstsång, skall finnas tillgängliga på nätet i en mässbank, där texterna har genomlysts av teologisk och musikalisk expertis innan de publiceras.

3B. Domkapitlets tillsyn över gudstjänstlivet

I och med att mässbankens innehåll får en kvalitativ granskning innan publicering, finns inte samma behov av reglering från domkapitlets sida när församlingar väljer material från mässbanken.

Det är nog enbart om man antar mässatserna till att ingå i ordinarie agenda som det kan finnas behov av någon form av reglering. Ett förslag är att man i sådana fall bilägger agendan till församlingsinstruktionen. På så sätt skulle domkapitlets tillsyn bli möjlig i särskilda fall.

Om man däremot använder andra mässatser än från gällande kyrkohandbok eller från den dynamiska mässbanken, bör den föreslagna ordningen för domkapitlets tillsyn gälla.